

sen skal blive forhalet, saa at Forslaget ikke bliver gennemført i denne Samling. Lovforslaget er af saa stor Betydning for dem, at de vil være overordentlig taknemmelige, hvis de faar det gennemført.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne slutte mig til den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om det meget ønskelige i, at Lovforslaget bliver ophøjet til Lov i indeværende Samling. Det Forhold, der her er Tale om, har Beboerne i de paagældende Egne været interesseret i at faa ordnet gennem mange Aar. Forud for 1914 under tysk Styre var der dannet et fælles Kogforbund, der, som nævnt af den højtærede Minister, omfattede samtlige Kogarealer indenfor Slesvigs Grænser, med det Formaal at faa de her omtalte stærkt vandlidende Omraader indenfor de ellers meget værdifulde Kogarealer afvandet. Man begyndte fra den sydlige Ende af Omraadet og er naaet op imod den Del af Kogarealet, som senere faldt ind under Danmark. Den Del af Kogarealet er man ikke naaet til Afvanding af. Tværtimod gaar en hel Del af de Vandmængder, der strømmer ud imod Vesterhavet fra de Arealer, som er afvandet, ind over disse Arealer, som ikke i tilstrækkelig Grad har faaet Vandsluser aabnet ud mod Havet. Disse Marskegne ligger saa lavt, at de endogsaa ligger under Vandstanden i Vesterhavet paa de forskellige Tider af Døgnet. Udløbsforholdene ved Højer, hvor Hovedparten af Vandet skal ud, er saa daarlige, at det er umuligt at blive af med Vandet i stærkt vandrige Tider af Aaret. Jeg har kendt disse Forhold fra Barn og har mange Gange været Vidne til, at man midt om Sommeren har faaet et overvældende Tordenskyll, der fuldkommen ødelagde Aarets Høst, saa at f. Eks. det Hø, der laa paa Skaar, kom til at svømme, og Vandet kom til at staa paa Kornarealerne helt op til Toppen af Kornet, og at der, naar Kornet blev høstet, har været saadanne Oversvømmelser, at det flød bort. Det har ligget disse Mennesker paa Sinde i en Menneskealder, hvordan de skulde faa denne Sag ordnet. Man har været klar over, at den ikke kunde ordnes ved en normal Afvanding, men kun ved en kunstig Afvanding, og at Digebygning og Pumpestationer maatte til. Man har Gang paa Gang forsøgt paa at hjælpe sig med Vindmøller og Vindmotorer, men de er lige saa tidt blevet slaet i Stykker af Stormen. Derfor er det meget heldigt, at der nu er Mulighed for, at en Udpumpning af det Vand, som findes der, kan finde

Sted, uanset hvordan Vejr og Vind er, ved Hjælp af elektrisk Kraft.

Den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa, at der i sidste Øjeblik er kommet et Tilbud fra Højspændingsværket i Aabenraa om Levering af Kraft til Pumpestationerne. Det er et Tilbud, som i høj Grad fortjener Rigsdagens Opmærksomhed, fordi det betyder en Reduktion af Anlægsomkostningerne paa 1,3 Mill. Kr. Imidlertid melder sig det Spørgsmaal, om det ikke vil fordyre de aarlige Driftsomkostninger. Det er den Bekymring, Lodsejerne nærer, at det, selv om Staten og Lodsejerne i Forening sparer 1,3 Mill. Kr. paa Anlægget — og det bliver jo Staten, der sparer største Parten —, forøger de aarlige Udgifter til Driften for Lodsejerne. Det er selvfølgelig rigtigt, at Folketinget har stillet Landbrugsministeren frit i Forhandlingerne med Lodsejerne om dette Spørgsmaal, for at man senere kan naa til Klarhed over, hvilket Projekt man skal vælge, enten det selvstændige Kraftanlæg eller Levering fra Højspændingsværket i Aabenraa. Jeg vil formode, at alle er højt interesseret i, at det billigste Projekt bliver gennemført. Men i Folketingsudvalgets Betænkning har man slaet fast, at Landbrugsministeren kun er bemyndiget til at yde Statens Støtte til det billigste Projekt paa den Betingelse, at Forhøjelsen af de aarlige Driftsudgifter ikke overstiger det Beløb, Lodsejerne sparer i Rente af Anlægskapitalen.

Udgiften til det oprindelige Anlæg er anslaaet til 4 235 000 Kr. Beregnet efter en Rente af 7 pCt. vil Renteudgiften for Staten blive 197 633 Kr. aarlig. Nu vil jeg straks bemærke, at det er jo ikke sikkert, at Staten behøver at have sine Penge til den Rente. Men Forholdstallet bliver det samme, enten Renten er 5, 6 eller 7 pCt. Det er fastsat i Lovforslaget, at Lodsejerne skal betale 7 pCt. af det Beløb, der falder paa deres Kæppe til den paataenkte Afvanding, og det vil give en aarlig Renteudgift paa 98 817 Kr. Men ser vi saa paa det Projekt, hvorefter Kraften til Pumpestationen skal leveres fra Højspændingsværket i Aabenraa, bliver Anlægssummen 3 Mill. Kr., hvoraf Lodsejerne skal forrente den ene Million, altsaa betale et Rentebeløb paa 70 000. Lodsejerne sparer derved godt og vel 28 000 Kr. om Aaret, men kommer Sagen saa til at ligge saaledes, at Aarsdriften bliver 35 000 Kr. dyrere, for at tage et Eksempel, mener jeg, at Landbrugsministeren i Henhold til Lovforslaget og Folketingets Udvalgsbetænkning er bundet til at tage det